

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 22 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, declarat de avocatul Ion Popescu, în numele inculpatului

*Chitchi Vasile XXXX, născut la
XX XXXX XXXX, originar și locuitor al s. XXXX, r-nul
XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior
prin:*

*1) sentința Judecătoriei Ialoveni din 28.04.2011 în
baza art. 171 alin. (3) lit. b), 187 alin. (2) lit. e), f), 84 Cod
penal la 6 ani închisoare.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 03.04.2017 – 22.06.2017,
instanța de apel: 13.07.2017 – 05.10.2017,
instanța de recurs: 20.12.2017 – 24.01.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 22 iunie 2017, Chitchi Vasile a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 07 martie 2017.

De la inculpat s-a încasat prejudicial material în beneficiul părților vătămate Cernei Marin de 6255 lei și Garabagiu Mihail de 1000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada 05 martie, orele 14:30 – 06 martie 2017, orele 05:00, inculpatul Chitchi Vasile aflându-se în s. XXXX, r. XXXXX, având intenția sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în locuința lui Cernei Marin, din s. XXXX, r. XXXXX, de unde a sustras pe ascuns un telefon mobil de model „Samsung”, de culoare neagră combinat cu roșu, în care se afla cartela sim nr. XXXXX, estimat la prețul de 2000 lei, un ferestruu mecanic de culoare roșie de model „Golden Lux” la prețul de 2000 lei, o boxă muzicală la prețul de 2000 lei, o pereche de foarfece folosite în agricultură de culoare roșie la prețul de 85 lei, o pereche de foarfece folosite în agricultură de culoare neagră la prețul de 85 lei, un ceas de perete de culoare albă la prețul de 85 lei, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 6255 lei.

Tot el, la 06 martie 2017, aproximativ orele 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în s. XXXX, r. XXXXX, prin acces liber a pătruns în ograda gospodăriei lui Garabagiu Mihail, având intenția sustragerii deschisă a bunurilor altei persoane, a sustras în mod deschis, smulgându-i din mână proprietarului Garabagiu Mihail telefonul mobil de model „Nokia 6233”, în care se afla cartela sim cu numărul XXXXX „Orange”, totodată aplicându-i ultimului multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 928 din 07 martie 2017 leziuni corporale sub formă de plagă contuză, edem al țesuturilor moi cu echimoză și excoriație la nivelul feței, hemoragie subtotală în segmentul lateral al sclerei ochiului drept, care se califică ca vătămare ușoară, în urma căror acesta și-a pierdut cunoștința.

La gălăgie, în conflictul din ograda gospodăriei a intervenit soția lui Garabagiu Mihail pe nume Garabagiu Elena, care a încercat să curme acțiunile inculpatului Chitchi Vasile, căreia ultimul la fel i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, cauzându-i dureri fizice, după care s-a ascuns cu bunurile sustrase într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate Garabagiu Mihail o pagubă materială considerabilă, în mărime de 1000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut parțial vina și a declarat că de la Cernei Marin a sustras telefon mobil, o beschie (Drujba) și un ceas. Nu a sustras polizorul (bolgarcă) și burghiul, sau careva alte bunuri. Telefonul mobil l-a luat acasă, iar celelalte bunuri le-a ascuns sub un gard la un vecin, cu intenția să vină mai târziu și să le ia, dar nu a mai fost după ele. De cele întâmplate se căiește și este de acord să restituie bunurile. Totodată, nu a săvârșit infracțiunea de jaf. Or, la 06.03.2017, mergând cu bicicleta pe drum, l-a observat pe Garabagiu M. care era în stare de ebrietate culcat într-o râpă. S-a gândit să-l ajute. Când l-a scos pe Garabagiu M. din râpă, în drum s-a oprit o mașină condusă de Cegolea I. L-a condus pe Garabagiu M. până acasă. În ogradă se afla mama ultimului, care a început a-l îmbrânci și a-l numi cu cuvinte necenzurate. Garabagiu M. a căzut de pe prag, după care l-a apucat de haină reproșându-i că-l numește cu cuvinte urâte. El l-a lovit pe Garabagiu M. cu pumnul în ochi și acesta iarăși a căzut jos. Apoi și-a luat bicicleta și a plecat. Nu a luat de la Garabagiu M. un careva telefon, întrucât acesta nici nu-l avea.

Deși inculpatul a recunoscut parțial vina, aceasta este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Cernei Marin a declarat că acasă a servit vin cu inculpatul. Ultimul i-a spus că va înnopta la el deoarece i s-a defectat bicicleta. Pe inculpat l-a culcat în bucătăria de vară. Dimineața a depistat că lipsește o boxă, ceasul de perete, telefonul mobil de model „Samsung”, un ferestruu „Golden Lux”, două perechi de foarfece de vie, un polizor (bolgarcă), un burghiu, două secere și două topoare. Toate aceste bunuri au fost sustrate de inculpat, deoarece dimineața acesta nu mai era, iar fratele Valentin i-a spus că dimineața l-a văzut pe inculpat cum pleca din ogradă cu ceva în mână.

Partea vătămată Garabagiu Mihail a relatat că se afla acasă, împreună cu copiii, soția și mama sa. Pe la orele 18:00, ședea pe pragul casei și vorbea la telefon. În momentul dat, în ogradă a intrat inculpatul, care fără să spună ceva l-a lovit cu pumnul în cap și peste diferite părți ale corpului, după ce i-a luat din mână telefonul de model „Nokia”. De la loviturile primite, și-a pierdut cunoștința.

Partea vătămată Garabagiu Elena a declarat că, împreună cu copiii și soacra, se aflau în curtea casei. Soțul Garabagiu Mihail ședea afară pe scări și vorbea la telefon. Pe la orele 18:00 în ogradă a intrat inculpatul și a început să-l bată pe Garabagiu M., mai întâi l-a lovit de două ori în burtă, apoi a urcat de asupra lui și continua să-l lovească. Ea s-a apropiat și l-a apucat pe inculpat, acesta a încercat să o lovească însă nu a reușit și a început să o numească cu cuvinte urâte. Iarăși l-a apucat de spate, după care inculpatul a lovit-o cu pumnul la tâmplă și a fugit din curtea casei. În acest timp soțul ei Garabagiu M. era culcat pe scări fără cunoștință. A stat așa aproximativ 30 min., iar ea l-a spălat de sânge. Până a intra inculpatul, soțul vorbea cu cineva la telefonul de model „Nokia”, apoi a văzut cum inculpatul i-a luat soțului telefonul din mână.

Martorul Garabagiu Vera a declarat că fiul ei Garabagiu M. ședea pe pragul casei și vorbea la telefon, iar nora Garabagiu E. era cu copiii în ograda casei. La un moment dat în ogradă a intrat inculpatul care a început să-l lovească pe fiul ei cu pumnii în cap. Acestuia a început să-i curgă sânge, după care și-a pierdut cunoștința. Apoi a lovit-o și pe nora ei. Ea a început să strige la inculpat, spunându-i că va anunța poliția și va sta închis. Inculpatul și-a luat bicicleta care era în drum și a fugit, dar înainte de aceasta a luat de la Garabagiu M. telefonul mobil. Anterior inculpatul a mai avut conflicte cu fiul ei, pe care l-a bătut și i-a furat banii, pentru ce a și stat la închisoare.

Potrivit procesului-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 07.03.2017, întocmit de ofițerul IP Ialoveni, Ciocan Nicolae, la plângerea lui Garabagiu M., domiciliat în s. XXXX, r. XXXXX, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Inspectoratului de poliție Ialoveni, cu nr. 297, Garabagiu M. a solicitat să fie luate măsuri cu Chitchi Vasile, care la 06.03.2017 aproximativ orele 18:30, a intrat fără permisiune în curtea casei, în stare de ebrietate, unde i-a aplicat multiple lovituri în regiunea capului, sustrăgându-i din mână telefonul mobil de model „Nokia”, în care se afla cartela sim cu nr. XXXXX, cauzându-i o pagubă materială considerabilă, în sumă de 1000 lei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 928 din 07.03.2017, pe corpul lui Garabagiu Mihail se determină: plagă contuză, edem a țesuturilor moi cu echimoză și excoriații la nivelul feței, hemoragie subtotală în segmentul lateral al sclerei ochiului

drept, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Declarațiile inculpatului de nerecunoașterea vinei în săvârșirea infracțiunii de jaf urmează a fi respinse, fiind drept o poziție de apărare, și care nu pot constitui temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare pe acest capăt de învinuire.

Or, părțile vătămate Garabagiu M. și Garabagiu E., dar și martorul Garabagiu V. au fost audiați sub jurământ, fiind avertizați pentru răspunderea penală ce o poartă pentru declarații false date împotriva inculpatului. Declarațiile acestora sunt coerente, consecvente și lipsite de contradicții între ele, care respectiv dovedesc vinovăția inculpatului.

Totodată, declarațiile martorului Cegolea Ion urmează a fi apreciate critic, or acesta a relatat că într-o anumită zi, fără a comunica exact ziua, luna și anul, i-a văzut pe inculpat și Garabagiu M. împreună. Careva alte detalii importante nu a putut comunica instanței. Respectiv aceste declarații nu demonstrează în nici un mod nevinovăția inculpatului.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile, și în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e) și f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă și alta gravă, se caracteriza negativ, anterior a fost condamnat la închisoare pentru infracțiuni similare și are antecedente penale nestinse, că circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit.

Dat fiind că, inculpatul anterior a mai comis infracțiuni similare, pentru care a fost condamnat la închisoare cu executarea reală a pedepsei, însă concluzii nu a făcut și nu a pășit pe calea corectării, se impune concluzia că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

Totodată, potrivit art. 34 alin. (1) și (2) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă.

Astfel, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 28.04.2011 în baza art. 171 alin. (3) lit. b), 187 alin. (2) lit. e), f), 84 Cod penal la 6 ani închisoare, fiind eliberat din penitenciar la 17.08.2016, după executarea pedepsei.

Conform art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Respectiv în privința inculpatului urmează a fi reținută starea de recidivă periculoasă.

3. Avocata Svetlana Bubuioc, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, iar pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

Apelanta a indicat că nu a fost dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, acuzarea nu a prezentat nici o probă, în afară de declarațiile părții vătămate, care nu era prea sigur în cele relatate.

Acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică, care incontestabil ar demonstra vinovăția inculpatului. Ultimul nu este persoana care să nu recunoască cele săvârșite.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului este integral dovedită prin probele administrate și anume:

declarațiile părților vătămate Garabagiu M. și Garabagiu E.;

declarațiile martorului Garabagiu V.;

procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 07.03.2017 întocmit de of. de urm. penală al IP Ialoveni, Ciocan Nicolae, la plângerea lui Garabagiu Mihail domiciliat în sat. XXXX, r. XXXXX, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Inspectoratului de poliție Ialoveni cu nr. 297, prin care s-a solicitat luarea de măsuri cu Chitchi Vasile, care la 06.03.2017, aproximativ la orele 18:30 a intrat fără permisiunea în curtea casei, în stare de ebrietate, unde i-a aplicat multiple lovituri în regiunea capului, sustrăgându-i din mână telefonul mobil de model „Nokia”, în care se afla cartela sim cu nr. XXXXX, cauzându-i o pagubă materială considerabilă în sumă de 1000 lei;

raportul de expertiză judiciară nr. 928 din 07.03.2017, conform căruia pe corpul lui Garabagiu Mihail se determină: plagă contuză, edem al țesuturilor moi cu echimoză și excoriații la nivelul feței, hemoragie subtotală în segmentul lateral al sclerei ochiului drept, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Între declarațiile părților vătămate și a martorilor careva divergențe nu au fost stabilite.

Sunt eronate argumentele apărării că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, nefiind prezentată nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică, decât declarațiile părții vătămate, or, declarațiile părților vătămate Garabagiu M. și Garabagiu E., cât și a martorului Garabagiu V., sunt coerente și lipsite de contradicții, iar în cumul cu toate probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului.

Astfel, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare pe acest capăt de învinuire.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat se apreciază ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina, ori persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesual-penală.

Instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală și prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Sunt neîntemeiate argumentele apărării cu privire la posibilitatea aplicării pe caz a art. 90 Cod penal, deoarece instanța de fond și-a motivat soluția în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului, concluzionând că nu este rezonabil de aplicat față de acesta prevederile art. 90 Cod penal, odată ce ultimul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă și una gravă, nu a conștientizat pericolul faptei săvârșite, și deși anterior a fost condamnat la închisoare pentru infracțiuni similare, având antecedente penale nestinse, nu și-a făcut concluziile necesare continuându-și activitatea infracțională.

Or, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și a cuantumului pedepsei în cadrul procesului de individualizare a acesteia.

5. Avocatul Ion Popescu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că instanța de apel s-a limitat doar la transcrierea probelor indicate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate de apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică a faptelor, fără a evolua în concret motivele invocate în apel și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză, în special declarațiile martorului Cegolea I., care nu a declarat că ar fi văzut la partea vătămată Garabagiu M. un telefon mobil.

Declarațiile martorului Cegolea I. urmau a fi apreciate cu o deosebită atenție fiind date de o persoană necointereseată, și declarațiile căruia cu mult diferă de declarațiile părților vătămate Garabagiu M., Garabagiu E. și a martorului Garabagiu V., care fiind cointeresați, au ascuns că Garabagiu M. a fost adus acasă de către inculpat și că era în stare avansată de ebrietate.

Instanța s-a bazat pe declarațiile părților vătămate Garabagiu M., Garabagiu E., a martorului Garabagiu V. (mama părții vătămate Garabagiu M.), care sunt părți cointereseate și au dat declarații mincinoase.

Inculpatul nu a avut intenția să le provoace leziuni corporale părților vătămate Garabagiu M. și Garabagiu E., care au provocat conflictul. Numai concursul de împrejurări a adus la rezultatul primirii leziunilor corporale la părțile vătămate Garabagiu M. și Garabagiu E.

Acțiunile violente spontane din partea inculpatului au apărut ca rezultat a acțiunilor nedemne din partea părților vătămate.

În dependență de circumstanțe, de caracterul acțiunilor săvârșite și de gravitatea urmărilor survenite, în acest caz acțiunile săvârșite de către vinovat urmează să fie calificate în baza articolelor Codului penal despre vătămare a integrității corporale, lovire, bătaie, alte acte de violență sau huliganism.

Instanțele de judecată superficial au motivat respingerea probelor apărării, prin fraze declarative, nu au dat o apreciere probelor pe care își întemeiază concluzia și motivele pentru care instanța a respins probele apărării. Instanțele de judecată erau obligate să dea apreciere fiecărei probe a apărării în coroborare cu alte probe ale cauzei, în deosebi a declarațiilor martorului Cegolea I., însă pur și simplu le-a ignorat sau le-au apreciat în favoarea acuzării în detrimentul apărării.

Învinuirea înaintată, starea de fapt și de drept constatată de instanțe, nu și-a găsit confirmarea, iar probele administrate au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care indică la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal.

De asemenea instanța de apel, nu s-a expus în mod convingător de ce a respins probele prezentate de inculpat, dar s-a expus în mod general la declarațiile părților vătămate Garabagiu M., Garabagiu E. și a martorului Garabagiu V., rudă a părților vătămate.

Este ilegal de a pune în sarcina inculpatului obligațiunea de a-și dovedi nevinovăția și lucrul acesta este imposibil în baza principiului prezumției nevinovăției.

Cât privește capătul de învinuire privind sustragerea pe ascuns a bunurilor a părții vătămate Cernei M., inculpatul vina o recunoaște.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 10) și 12) Cod de procedură penală (*pct. 5 din decizie*), care prevăd și următoarele temeiuri pentru recursul ordinar – instanța de apel nu s-a pronunțat

asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi, în asemenea caz, încadrarea corectă a faptei comise, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeieri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infrațiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate

Cernei M., Garabagiu M. și Garabagiu E., a martorului Garabagiu V., procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 07.03.2017, raportul de expertiză judiciară nr. 928 din 07.03.2017, că pe corpul lui Garabagiu Mihail se determină: plagă contuză, edem a țesuturilor moi cu echimoză și excoriații la nivelul feței, hemoragie subtotală în segmentul lateral al sclerei ochiului drept, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, inclusiv relatările martorului Cegolea I., instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d), 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Este de notat că afirmațiile recurentului că *părțile vătămate Garabagiu M., Garabagiu E., și martorului Garabagiu V. au dat declarații mincinoase (pct. 5 din decizie)*, sunt lipsite de orice suport legal și contravin prezumției de nevinovăție. Or, art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală prescrie clar că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 34 alin. (1) și (2), 61, 75, 82 alin. (1), 84 alin. (1) Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă. La aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare

infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusive în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Popescu, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 22 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în privința inculpatului Chitchi Vasile XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 februarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco